

ΟΜΙΛΙΑ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

«Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων,
αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν Οἰκουμένην ἐστήριξεν»

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἔχουμε ἤδη εἰσέλθει στή Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί τὴν πρώτη αὐτὴ Κυριακὴ ἐορτάζουμε τὸν θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας καί τὴ νίκη ἐναντίον τῶν αἱρέσεων. Ἡ Προσευχὴ καί ἡ Νηστεία τῆς περιόδου συνιστοῦν δυὸ σπουδαῖες βακτηρίες γιὰ τὴν πορεία μας πρὸς τὴν Ἀνάσταση. Ὁ Κύριος μᾶς καλεῖ νὰ προχωρήσουμε «ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ» (Μτθ. 17, 21).

Μπροστὰ ὅμως καί ἀπὸ τίς δυὸ αὐτές βακτηρίες τοποθετεῖται ἓνα Λάβαρο Ἱερό, στή σκιά τοῦ ὁποίου βαδίζουμε. Εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Πίστις μας, πού συνιστᾷ τίς ράγες τοῦ συρμοῦ, γιὰ νὰ βαδίζουμε σωστά καί νὰ καλλιεργοῦμε τὴν ἐλπίδα τοῦ στόχου μας. Αὐτὴ τὴν Ὁρθοδοξία τιμοῦμε σήμερα, αὐτὴ γιὰ τὴν Ὅποια ἀγωνίστηκαν οἱ ἱεροὶ Πατέρες στὴν ἱστορικὴ διαδρομὴ τῆς Ἐκκλησίας, πολεμώντας τίς διάφορες αἱρέσεις.

Σήμερα τιμοῦμε ἓνα ἰδιαίτερο γεγονός· εἶναι ἡ νίκη κατὰ τῶν ἀσεβῶν εἰκονομάχων, οἱ ὅποιοι προφασιζόμενοι ἀδυναμία παράστασης τοῦ Θεοῦ, ἔφτασαν στό σημεῖο νὰ ἀμφισβητοῦν ἀκόμη καί τὴν ἱστορικότητα τοῦ Σαρκωθέντος Λόγου. Τίς εἰκονοφυλικὲς θέσεις ὑπερασπίστηκε θεωρητικὰ ὁ μέγας Θεολόγος Ἰωάννης Δαμασκηνός, μοναχὸς τῆς Μονῆς Ἀγίου Σάββα στὰ Ἱεροσόλυμα. Εἶχε προφανῶς ὑπόψη του τὴν διδασκαλία τοῦ Μ. Βασιλείου ὅτι ἡ τιμὴ τῆς εἰκόνας μεταβαίνει στὸ Πρωτότυπο, ἐνῶ ἡ Λατρεία ἀνήκει ἀποκλειστικὰ στὸν Θεό.

Ἡ Ζ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος (787) ἔλυσε τὸ ζήτημα ἀλλὰ οἱ δυνάμεις τοῦ σκότους ἐπανῆλθαν καί χρειάστηκαν καί ἄλλοι ἀγῶνες τῶν πιστῶν, ὥσπου νὰ φτάσουμε στό σωτήριο ἔτος 843, ὅταν ἡ βασίλισσα Θεοδώρα στήριξε τὸν Πατριάρχη Μεθόδιο, νὰ ἀποκαταστήσει «συνοδικῶς» τὰ ἱερά σεβάσματα τῶν πιστῶν, τίς εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας καί τῶν Ἀγίων. Ὅλοι γνωρίζουμε πὼς ἀδειάζοντας ἓνα χῶρο, κάτι καινούριο θὰ καλύψει τὸ κενὸ πού θὰ δημιουργηθεῖ. Μὲ τὸ διωγμὸ τῶν εἰκόνων ἴσως νὰ ἐπιδιωκόταν ἡ ἀντικατάστασή τους μὲ πορτραῖτα τῶν αὐτοκρατόρων. Καί σήμερα κάποιοι ἀστόχαστοι ἀντικαθιστοῦν τίς ἱερὲς εἰκόνες μὲ μορφές καλλιτεχνῶν ἢ μὲ διάφορα σχήματα ἀφηρημένα ἢ καί στοχευμένα.

Ἡ νέα «εἰδωλολατρία», πού βασανίζει τὴν ἐποχὴ μας, συνιστᾷ μιὰ θεοποίηση τῶν ἰδρυτῶν καί ἡγετῶν τῶν ποικίλων μορφωμάτων πού ἔχουν δημιουργηθεῖ, ὡς αἱρέσεις ἢ σχίσματα, τὰ ὁποῖα διδάσκουν ἀλαζονεία, αὐτοδικαίωση, ἀγαπολογία, ψευτοχαρισματικότητα, ψευτοπροφητεία, καί διαρκὴ καταλαλιά - κατάκριση. Γι' αὐτὸ καί ὁ κατακερματισμὸς τους σὲ χιλιάδες ὁμάδες καί ὑπο-ὁμάδες, πού οἱ ἴδιοι θεωροῦν ὡς “ἐκκλησία” ὃ, τι ἄλλο εἶναι ἐκτός ἀπὸ τὴν Ἀγία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία συντηρεῖται ἀπὸ τὸ Τίμιο αἷμα τοῦ Ἑσταυρωμένου Χριστοῦ καί ἀπλώνει θριαμβευτικὰ τὸ Λάβαρο τῆς ἐλπίδας πλὰι στὸ Λάβαρο τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ. Αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία κρατεῖ καί φυλάσσει τὸν θησαυρὸ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως καί προβάλλει καί τιμᾷ τοὺς Ἀγίους Της, ὡς διαρκὴ πρότυπα μίμησης.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Τὸ πρόβλημα μὲ τίς ἱερὲς εἰκόνες εἶναι κυρίως Χριστολογικὸ καί ἀφορᾷ στὶς φύσεις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ θεΐᾳ καί τῇ ἀνθρώπινῃ. Ἐφόσον ὁ Χριστὸς σαρκώθηκε καί εἰσῆλθε στὴν Ἱστορία, ἐπιτρέπεται καί μᾶλλον ἐπιβάλλεται νὰ Τὸν εἰκονίσουμε καί νὰ Τὸν προσκυνήσουμε. Παράλληλα μποροῦμε νὰ παριστάνουμε καί τοὺς μιμητὲς τοῦ Χριστοῦ, τοὺς Ἀγίους μας, οἱ ὅποιοι ὑπερέβησαν τὰ ἀνθρώπινα μέτρα, καί προχώρησαν σεμνὰ ἀπὸ τὸ ἐπίπονο στάδιο τῆς Κάθαρσης, στὸν φωτεινὸ χῶρο τῆς Ἑλλάμνης καί καταξιώθηκαν, μὲ τὴ Θεΐα Χάρη, νὰ θεωθοῦν καί νὰ γίνουν κοινωνοὶ τῆς Βασιλείας, αἰώνιοι ὑμνητὲς τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Οἱ ἱερὲς εἰκόνες ἀποτελοῦν τὴν ἀδιάψευστη μαρτυρία τῆς παρουσίας τῆς θριαμβεύουσας Ἐκκλησίας μέσα στὸν κόσμο. Ὁ εἰκονιζόμενος Χριστὸς καί οἱ στεφανωμένες μορφές τῆς Παναγίας καί τῶν Ἀγίων συνιστοῦν ἀσφαλὴ καί διαχρονικὰ πρότυπα τῶν πιστῶν. Οἱ ἱερὲς εἰκόνες δείχνουν τὸν δρόμο τῆς θέωσης καί τῆς σωτηρίας. Ὅποιοι προτιμοῦν ἀφίσες ἐγκόσμιων μορφῶν καί

περίεργα σκίτσα, προφανώς και θα έχουν πρόβλημα. Έπιλογή μας πρέπει να είναι ο Χριστός, ή Παναγία και τα ιερά πρόσωπα των Αγίων, ως πολύτιμα φυλαχτά μας και ως καθοδηγητές μας στην παρούσα ζωή, με την έλπίδα της αιωνιότητος.

Μέ σταθερή πίστη στο Σωτήρα μας και την ιερά παράδοση της Εκκλησίας μας, να πορευθοῦμε με στόχο την Βασιλεία των Ουρανών. Αμήν!